

момитѣ отъ села и градове. Дошла и Цвѣта съ сестри-тѣ си. Наклали голѣми огнове. Наварили казани петмези. Извадили кошове съ грозде и орѣхи. Дошла при момитѣ царицата съ дъщеря си и рздали работата. Нѣмало тамъ ни памукъ, ни вълна, а все чиста коприна и сърма.

Заработили. Коя изпреде вретено, коя две, а Цвѣта — двадесетъ. Всички се чудѣли, а най-много царицата и дъщеря ѝ.

Запѣли: — коя песень, коя две. — Но Цвѣта като запѣла, царювитѣ палати екнали. Гласътъ ѝ достигналъ до царя, до царювия зетъ и до царския синъ. Не се стърпѣли и тѣ, станали и дошли да видятъ коя е тази мома. Но за да не я засрамятъ, решили да не влѣзатъ при момитѣ, а да погледатъ презъ ключалката.

Погледналъ най-напредъ царътъ и шо да види: мома — хубава, по-хубава отъ дъщеря му. А пъкъ преде, — не преде, а вретеното така бърже се върти, че не може да се види. Мѣрка се като златна топка.

Уплашилъ се царътъ, да не би гостътъ като я види, да я хареса повече отъ дъщеря му. Затова го извикалъ настрана ужъ по важна работа. А въ това време царскиятъ синъ погледналъ презъ ключалката и извикалъ:

— Царю честити, тази мома ще вземешъ за мене, или никоя друга!

Царътъ се съгласилъ, защото билъ старъ и уморень, и трѣбвало да остави царството на сина си. Пъкъ и той самъ харесалъ много момата.

Тогавя влѣзли при момитѣ и обявили втория годежъ. Всички останали като гръмнати, а най-много Цвѣтинитѣ сестри.

До недѣлята станали и дветѣ царски сватби.

Зетътъ съ дъщерята на царя заминали за своето царство, а цѣлиятъ народъ дошълъ радостень да поздравя новата царица.

Е. Бѣлчева Багряна.